

SERVICE PUBLIC FEDERAL EMPLOI,
TRAVAIL ET CONCERTATION SOCIALE

F. 2007 — 3761 (2007 — 3483) [C — 2007/12517]

3 AOUT 2007. — Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 1er juin 1999 accordant une indemnité aux travailleurs frontaliers occupés en France en vue de compenser la perte de rémunération résultant des fluctuations du taux de change entre les monnaies belge et française qui se sont produites avant l'entrée en vigueur de l'euro. — Erratum

Moniteur belge n° 238 du 14 août 2007, page 43055 :

Texte français :

Article 1er, B) 5e ligne, remplacer le montant de 1.186,31 euros par le montant de 1163,02 euros.

Texte néerlandais :

Article 1er, B) 5e ligne, remplacer le montant de 1.186,31 euros par le montant de 1163,02 euros.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID,
ARBEID EN SOCIAAL OVERLEG

N. 2007 — 3761 (2007 — 3483) [C — 2007/12517]

3 AUGUSTUS 2007. — Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 juni 1999 tot toekenning aan de in Frankrijk tewerkgestelde grensarbeiders van een vergoeding om de loonderving te compenseren die voortvloeit uit de schommelingen van de wisselkoers tussen de Belgische en de Franse munt die zich voordeden voor de invoering van de euro. — Erratum

Belgisch Staatsblad nr. 238 van 14 augustus 2007, bl. 43055 :

Franse tekst :

Artikel 1, B) vijfde lijn, het bedrag van 1.186,31 euro vervangen door het bedrag van 1163,02 euro.

Nederlandse tekst :

Artikel 1, B) vijfde lijn, het bedrag van 1.186,31 euro vervangen door het bedrag van 1163,02 euro.

SERVICE PUBLIC FEDERAL EMPLOI, TRAVAIL ET CONCERTATION SOCIALE ET SERVICE PUBLIC FEDERAL SECURITE SOCIALE

F. 2007 — 3762 [C — 2007/23178]

13 JUILLET 2007. — Arrêté royal complétant l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

RAPPORT AU ROI

Sire,

La loi du 3 juillet 2005 portant des dispositions diverses relatives à la concertation sociale a inséré dans la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs un article 40bis qui permet à l'Office national de sécurité sociale d'octroyer amiablement des termes et délais à ses débiteurs, selon des conditions et modalités à déterminer, après avis du Comité de gestion dudit Office. Tel est l'objet du présent arrêté.

Un rapport de la Cour des comptes déposé à la Chambre des représentants en juin 2004 procédait à une analyse critique du recouvrement effectué par l'Office national de sécurité sociale.

Ce rapport faisait entre autre état du fait que près de 80 % des décisions rendues par les tribunaux du travail sont des décisions rendues par défaut et que lorsqu'il y a débat, le plus souvent, s'agissant de cotisations déclarées par l'employeur, il portait sur l'obtention de termes et délais.

Les conditions fixées pour qu'un employeur qui rencontre des difficultés passagères puisse bénéficier du recouvrement amiable sont les suivantes :

1° L'employeur qui requiert l'obtention d'un plan d'apurement ne doit pas faire l'objet de poursuites judiciaires : on considère en effet qu'un employeur faisant déjà l'objet de poursuites judiciaires ne remplit pas la condition de difficultés à caractère passager. Le recouvrement amiable est donc incompatible avec des poursuites judiciaires.

« Sauf dans l'hypothèse où les procédures judiciaires en question portent sur des dettes faisant l'objet de contestation de principe reconnue comme telle ». Dans ce cas de figure, la dette contestée fait l'objet de débats judiciaires spécifiques et n'est pas synonyme de difficultés structurelles.

2° Les termes et délais octroyés doivent porter au minimum sur toutes les dettes dont les échéances (légalles ou réglementaires) sont dépassées (hormis les dettes faisant l'objet de contestation de principe). Ce qui n'empêche pas un employeur d'anticiper sur ses difficultés et de prévoir par exemple de demander un délai le 15 janvier 2006 pour le 4e trimestre 2005; alors que celui-ci n'est "échu" que le 31 janvier 2006.

3° Dans le cadre des difficultés qu'il rencontre, l'employeur peut solliciter plusieurs plans successifs.

Plans d'apurements successifs : on considère qu'un plan d'apurement est clôturé lorsque la dette est apurée pour le dernier terme prévu et que le trimestre à échoir après ce dernier terme est payé dans les délais fixés (soit la totalité des cotisations déclarées est payée à l'échéance légale ou à l'échéance réglementaire, si le droit à celle-ci est ouvert).

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN SOCIAAL OVERLEG EN FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID

N. 2007 — 3762 [C — 2007/23178]

13 JULI 2007. — Koninklijk besluit dat het koninklijk besluit aanvullend van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

De wet van 3 juli 2005 houdende diverse bepalingen betreffende het sociaal overleg heeft een artikel 40bis ingevoegd in de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders waardoor de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aan zijn schuldenaars op minnelijke wijze afbetalingstermijnen kan toestaan, volgens de voorwaarden en modaliteiten die na advies van het Beheerscomité van voornoemde Rijksdienst bepaald moeten worden. Dit is het voorwerp van het huidige besluit.

In een verslag van het Rekenhof dat in juni 2004 werd ingediend bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd een kritische analyse gemaakt van de door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid doorgevoerde invorderingen.

In dit verslag werd onder andere vermeld dat bijna 80 % van de beslissingen genomen door de Arbeidsrechtbanken, beslissingen bij verstek zijn en dat wanneer er een debat is, dat meestal betrekking heeft op het verkrijgen van afbetalingstermijnen, daar het gaat om bijdragen die door de werkgever werden aangegeven.

De vastgestelde voorwaarden waaraan een werkgever die tijdelijke moeilijkheden ondervindt, moet voldoen om in aanmerking te kunnen komen voor de minnelijke invordering, zijn als volgt :

1° De werkgever die een afbetalingsplan wenst te verkrijgen, mag niet gerechtelijk worden vervolgd : men is inderdaad van oordeel dat een werkgever die reeds gerechtelijk wordt vervolgd, niet beantwoordt aan de voorwaarde van moeilijkheden van tijdelijke aard. De minnelijke invordering is dus onvereenigbaar met een gerechtelijke vervolging.

« Behalve in de veronderstelling dat bedoelde rechtsvervolgingen betrekking hebben op schulden waarover een als dusdanig erkende principiële betwisting bestaat. » In deze denkbeeldige situatie geeft de betwiste schuld aanleiding tot specifieke juridische debatten en staat deze niet gelijk met structurele moeilijkheden.

De toegekende termijnen moeten minstens slaan op alle schulden waarvan de (wettelijke of reglementaire) vervalttermijnen overschreden zijn (behalve de schulden die principieel worden betwist). Dit belet niet dat een werkgever op zijn moeilijkheden kan anticiperen en kan voorzien dat hij bijvoorbeeld vraagt om een termijn op 15 januari 2006 voor het 4e kwartaal 2005 vast te leggen, terwijl het pas "vervalt" op 31 januari 2006.

In het kader van de moeilijkheden die hij ondervindt, kan de werkgever een beroep doen op meerdere opeenvolgende plannen.

Opeenvolgende afbetalingsplannen : er wordt beschouwd dat een afbetalingsplan afgesloten is indien de schuld aangezuiverd is tegen de laatste termijn en dat het na deze laatste termijn te vervallen kwartaal binnen de vastgelegde termijnen betaald is (d.w.z. het volledige bedrag van de aangegeven bijdragen is betaald op de wettelijke of reglementaire vervaldatum indien het recht hierop is geopend).